

[Henning Philipsen.]

være forbeholdt f. eks. parcelhuse eller andre former for boliger.

Dernæst et par bemærkninger til hr. Bendix. Jeg synes, man skal lægge mærke til, hvad hr. Bendix sagde, for hr. Bendix sagde nemlig noget, som var meget, meget interessant — hvor vi altså skilles, men vel, her har vi altså en forskellighed i opfattelsen. Det, hr. Bendix ville gøre opmærksom på, var, at det, han med sit forslag ville, var at sikre beboerne en andel i værditilvæksten i den bolig, hvor disse mennesker bor. Sådan forstod jeg det i hvert fald. Ja men er hr. Bendix da ikke klar over, hvilken betydning det nationaløkonomisk kunne få, i det øjeblik denne andel i værditilvæksten eksempelvis blev aktiveret i form af en forøget gældsstiftelse, som der ikke ligger produktion bag ved? Det er det, vi slås med for nærværende. Jeg synes, man skal holde sig det for øjet i forhold til hr. Bendix' bemærkninger.

Jeg vil godt lige sige til hr. Bendix, at jeg mener ikke, jeg før sagde, at det konservative folkeparti ville slå det almennyttige byggeri i stykker. Hvis jeg sagde det, så er det forkert. Men jeg har det indtryk, at det foreliggende forslag i hvert fald i allerhøjeste grad ville gøre det, og jeg vil også stadig væk hævde, at den håndfæstning, man forelagde den tidligere regering sidste sommer, var en ganske klar hensigtserklæring om at ville myrde det almennyttige byggeri med koldt blod. Det har jeg tidligere givet udtryk for, og det vil jeg også godt gentage.

Min allersidste bemærkning skal være: det, der nok skiller os, er dette, at man fra begge forslagsstilleres side taler om en ejendomsret. Det er ikke ejendomsretten, der for mig er det afgørende. Det afgørende for mig er dispositionsretten over den bolig, man bor i, således at der ikke kan spekuleres med den. Det er noget ganske centralt.

Kaj Hansen (DKP):

Hr. Bendix siger, at det er ud fra et meget positivt synspunkt, man har fremsat sit forslag vedrørende det almennyttige byggeri. Jeg har altså en fornemmelse af, at forslaget ikke just er udsprunget af kærlighed til at bevare dette byggeri. For hvis man begyndte at opdele på den måde, det foreslås, så vil det i virkeligheden betyde, at man i løbet af en eller anden periode slår det byg-

geri ihjel, den form for udlejning, der her finder sted.

Jeg kan godt forstå, hr. Bendix må slå mange kors for sig, efterhånden som debatten er skredet frem, for det er da ganske givet, at de to forslag ikke kan undgå at komme til at repræsentere det, som jeg kalder en asocial boligpolitik. Jeg skal da ikke nægte, at i den henseende er fremskridtspartiet ved fru Kirsten Jacobsen allerlængst ude.

Jeg vil gerne sige, at det, der er kommet for dagen her for mig, viser for det første, hvad jeg vil kalde en hel boligpolitisk forvirring. At tage fat på noget som det almennyttige byggeri og sige, at det skal opdeles i ejerlejligheder, og bagefter begynde at snakke om, at vi skal lave love, således at der kan ydes statslån til at købe disse lejligheder, det er den store politiske forvirring; der er også nogen, der kalder det demagogi. Men sådan er det, og jeg synes, det mest nyttige ved denne debat vel er, at fremskridtspartiet har fået lejlighed til at demonstrere, hvori deres boligpolitik består.

Men havde det så ikke været mere ærligt at sige: vi vil gerne overlade alt, hvad der hedder boliger, til kræfternes frie spil, både andelsboliger og alt andet — for det er i virkeligheden det, der ligger bagved — i stedet for at camouflere det i sådan nogle lovforslag, som vi har set her.

Jeg kan ikke opfatte dette på anden måde, end at til syvende og sidst betyder det, at der ikke bliver flere boliger, men at de bliver dyrere. Og så kan man selvfølgelig opfatte det som en beskæftigelsesforanstaltning for sagførere og ejendomshandlere.

Mølgaard (DR):

Jeg vil gerne takke hr. Henning Jensen for hans principielle tilslutning til tanken om, at man skal have lov til at vælge sig den boligform, man ønsker sig. Min taknemlighed bliver imidlertid lidt begrænset, når jeg så hører, at hr. Henning Jensen mener, denne ideelle tingenes tilstand allerede er realiseret, fordi vi har en adgang til at erhverve os lejligheder til leje og ejerlejligheder, og parcelhusektoren har vi yderligere til rådighed.

Hvis jeg sidder i en ældre ejendom — og det er altså blot en ejendom, der er fra før 1966 — eller jeg sidder i en ejendom, der